

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale di Bologna — πρώτο πολυμελές ποινικό τμήμα — με διάταξη της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, στην ποινική δίκη κατά Mario Filomeno Miraglia

(Υπόθεση C-469/03)

(2004/C 21/25)

Με διάταξη της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 10 Νοεμβρίου 2003, το Tribunale di Bologna — πρώτο πολυμελές ποινικό τμήμα —, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης κατά Mario Filomeno Miraglia που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Έχει εφαρμογή το άρθρο 54 της συμβάσεως εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985, όταν η δικαστική απόφαση που εκδίδεται στο πρώτο κράτος συνιστά απόφαση για την παύση της ποινικής δίωξης, η οποία εκδίδεται χωρίς καμία απόφαση σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά και για τον λόγο μόνο ότι έχει ήδη ασκηθεί ποινική δίωξη σε άλλο κράτος;

Αίτηση αναιρέσεως της Diputación Foral de Bizkaia κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο πενταμελές τμήμα), η οποία εκδόθηκε στις 5 Αυγούστου 2003 επί των συνεκδικαζομένων υποθέσεων T-116/01 και T-118/01, P&O European Ferries (Vizcaya), S.A., (T-116/01) και Diputación Foral de Bizkaia (T-118/01) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 12 Νοεμβρίου 2003 (με τηλεομοιοτυπία της 10.11.2003)

(Υπόθεση C-471/03 P)

(2004/C 21/26)

Η Diputación Foral de Bizkaia, εκπροσωπούμενη από την Marta Morales Isasi και τον Ignacio Sáenz-Contrabarría Fernández, άσκησε στις 12 Νοεμβρίου 2003 (με τηλεομοιοτυπία της 10.11.2003) αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο πενταμελές τμήμα), η οποία εκδόθηκε στις 5 Αυγούστου 2003 επί των συνεκδικαζομένων υποθέσεων T-116/01 και T-118/01, P&O European Ferries (Vizcaya), S.A., (T-116/01) και Diputación Foral de Bizkaia (T-118/01) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναιρέσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

- Καθό μέτρο η ένδικη διαφορά το επιτρέπει, να δεχθεί τα πρωτοδικώς υποβληθέντα αιτήματα της αναιρεσείουσας και, επομένως, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 29ης Νοεμβρίου 2000, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που εφαρμόζει η Ισπανία υπέρ της ναυτιλιακής εταιρείας Ferries Golfo de Vizcaya, ή, επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 2 της ως άνω αποφάσεως της Επιτροπής κατά το μέτρο που διατάσσει την ανάκτηση 985 500 000 ισπανικών πεσsetών (ESP) εντόκως.
- Επικουρικότερα, να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο.
- Και στις δύο περιπτώσεις να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα και των δύο βαθμών.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

- Πλάνη περί το δίκαιο, διότι το Πρωτοδικείο ερμήνευσε τον όρο «πλεονέκτημα» της έννοιας της κρατικής ενισχύσεως υπό το πρίσμα της αρχής του ιδιώτη επιχειρηματία σε μια οικονομία της αγοράς, εισάγοντας ως κριτήριο αναλύσεως την εκτίμηση της ανάγκης κρατικής παρεμβάσεως.
- Εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 87 ΕΚ, διότι το Πρωτοδικείο, κρίνοντας ότι η αγορά ταξιδιωτικών δελτίων δεν ήταν αναγκαία, κατέληξε στην ύπαρξη κρατικής ενισχύσεως.
- Πλάνη περί το δίκαιο, διότι το Πρωτοδικείο δεν επέκρινε την έλλειψη οικονομικής αναλύσεως της αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία κρίθηκε ότι όλα τα ποσά που δόθηκαν αποτελούν κρατικές ενισχύσεις.
- Αλλοίωση εκ μέρους του Πρωτοδικείου της αιτιολογίας της αποφάσεως της Επιτροπής, η οποία βασίζεται αποκλειστικά στην έλλειψη διαφάνειας κατά την επιλογή της ναυτιλιακής επιχειρήσεως για να απορρίψει την εφαρμογή του άρθρου 87 ΕΚ, παράγραφος 2, στοιχείο α', γεγονός που στέρησε από την προσφεύγουσα τη δυνατότητα άμυνας, δεδομένου ότι δεν απάντησε επί της ουσίας στους ισχυρισμούς της προσφυγής.
- Πρόδηλη ανακρίβεια των πραγματικών περιστατικών που κρίθηκαν από το Πρωτοδικείο ως αποδεδειγμένα και εσφαλμένος χαρακτηρισμός των πραγματικών περιστατικών, διότι το Πρωτοδικείο έκρινε τις ενισχύσεις που περιέχονται στη συμφωνία του 1995 ως «θεσπισθείσες και εφαρμοσθείσες το 1992» και συνήγαγε από αυτό, ως νομική συνέπεια, ότι ήταν παράνομες, γεγονός που συνιστά αλλοίωση των πραγματικών περιστατικών, της ίδιας της αποφάσεως της Επιτροπής και των αποδεικτικών στοιχείων, καθώς και παράβαση των δικονομικών κανόνων, δεδομένου ότι το Πρωτοδικείο υποκατέστησε την Επιτροπή στην αιτιολογία για τον χαρακτηρισμό των επίδικων ενισχύσεων ως παράνομων.

- Πλάνη περί το δίκαιο, διότι το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να εκτιμήσει τον πραγματικό επηρεασμό του ενδοκοινοτικού εμπορίου και του ανταγωνισμού κατά την εξέταση των επίδικων ενισχύσεων υπό το πρίσμα του άρθρου 87 ΕΚ.
- Αλλοίωση των ισχυρισμών της προσφυγής και πλάνη περί το δίκαιο που συνίσταται σε παράβαση των δικονομικών κανόνων των σχετικών με το δικαίωμα άμυνας, διότι το Πρωτοδικείο δεν εξέτασε τους ισχυρισμούς περί υπέρθεωρα εξαιρετικών περιστάσεων και περί προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
- Αλλοίωση των ισχυρισμών της προσφυγής και πλάνη περί το δίκαιο που συνίσταται σε παράβαση των δικονομικών κανόνων των σχετικών με το δικαίωμα άμυνας, διότι το Πρωτοδικείο δεν εξέτασε τους ισχυρισμούς περί παραβάσεως του άρθρου 10 ΕΚ και της αρχής της χρηστής διοικήσεως εκ μέρους της Επιτροπής.
- Πλάνη περί το δίκαιο, η οποία συνίσταται σε παράβαση των δικονομικών κανόνων των σχετικών με το δικαίωμα άμυνας, διότι το Πρωτοδικείο δεν αποφάνθηκε επί του μέσου αποδείξεως που προτάθηκε με την προσφυγή.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση Staatssecretaris van Financiën κατά της εταιρίας Arthur Andersen & Co Accountants c.s.

(Υπόθεση C-472/03)

(2004/C 21/27)

Με απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 12 Νοεμβρίου 2003, το Hoge Raad der Nederlanden, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Staatssecretaris van Financiën και της εταιρίας Arthur Andersen & Co Accountants c.s. που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Αν ένας υποκείμενος στον φόρο όπως μια εταιρία ασφαλίσεων (ζωής) έχει συνάψει συμφωνία όπως η επίμαχη συμφωνία μεταξύ της ACMC και της UL, η οποία προβλέπει μεταξύ άλλων ότι ο πιο πάνω υποκείμενος στον φόρο θα ασκεί, έναντι ορισμένης αποζημίωσης και με τη βοήθεια ειδικευμένου διπλωματούχου προσωπικού, το μεγαλύτερο μέρος των δραστηριοτήτων που στην πράξη συνδέονται με την ασφάλιση — στις οποίες περιλαμβάνεται η κατά κανόνα λήψη δεσμευτικών για την εταιρία αποφάσεων σχετικά με τη σύναψη ασφαλιστικών συμβάσεων και η διατήρηση των επαφών με τους διαμεσολαβητές και εν ανάγκη με τους ασφαλιζόμενους —, ενώ οι ασφαλιστικές συμβάσεις συνάπτονται

επ' ονόματι της ασφαλιστικής εταιρίας και ο ασφαλιστικός κίνδυνος φέρεται από αυτήν, εμπίπτουν τότε στη χρησιμοποιούμενη στο άρθρο 13, Β, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας⁽¹⁾ έννοια «συναφείς παροχές που πραγματοποιούνται από τους ασφαλιστικούς πράκτορες» οι δραστηριότητες που ο πιο πάνω υποκείμενος στον φόρο ασκεί σε εκτέλεση της συμφωνίας αυτής;

(¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale Ordinario di Milano — δέκατο ποινικό τμήμα — με διάταξη της 23ης Οκτωβρίου 2003 στην ποινική δίκη κατά Adelio Aggio, Paolo Berlusconi και Giovanni Butti

(Υπόθεση C-473/03)

(2004/C 21/28)

Με διάταξη της 23ης Οκτωβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 13 Νοεμβρίου 2003, το Tribunale Ordinario di Milano — δέκατο ποινικό τμήμα —, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης κατά Adelio Aggio, Paolo Berlusconi και Giovanni Butti, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- Έχει το άρθρο 6 της οδηγίας 68/151/ΕΟΚ⁽¹⁾ την έννοια ότι υποχρεώνει τα κράτη μέλη να θεσπίζουν κατάλληλες κυρώσεις όχι μόνο για την έλλειψη δημοσιότητας του ισολογισμού και των λογαριασμών αποτελεσμάτων χρήσεως των εμπορικών εταιριών, αλλά και για τη δημοσίευση ψευδών στοιχείων σχετικά με τον ισολογισμό ή τους λογαριασμούς αυτούς, τις άλλες ανακοινώσεις της εταιρίας που απευθύνονται στους εταίρους ή στο κοινό ή με οποιαδήποτε πληροφορία την οποία η εταιρία υποχρεούται να παρέχει σχετικά με την οικονομική, την περιουσιακή ή τη χρηματική κατάσταση της ίδιας ή του ομίλου στον οποίο ανήκει;
- Αφορούν τα κριτήρια της αποτελεσματικότητας, αναλογικότητας και αποτρεπτικότητας, με τα οποία το Δικαστήριο διασαφήνισε, με την απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 1989 στην υπόθεση 66/88, την έννοια «κατάλληλη κύρωση», μόνο τη φύση ή το είδος της κυρώσεως εν απολύτω ή και τη συγκεκριμένη εφαρμογή της, αν ληφθούν υπόψη τα διαρθρωτικά χαρακτηριστικά της έννομης τάξης εντός της οποίας προβλέπεται η κύρωση αυτή;